

Kravspecifikation: tredje förslagsförfrågan

för Urban Innovative Actions Initiative

15 december 2017–30 mars 2018

Innehållsförteckning

1. Inledning	3
2. Stödberättigade myndigheter – Vem kan ansöka	4
3. Tematisk täckning för den tredje förslagsförfrågan	9
4. Finansieringsprincipen	21
5. Projektgenomförande och utveckling	22
6. Ansökningsprocessen	25
7. Urvalsprocessen.....	26
8. Offentlig upphandling, revision och statligt stöd	29
9. Hur man får hjälp.....	31
10. Viktiga datum.....	31

1. Inledning

Som anges i artikel 8 i ERUF¹ kan ERUF ge stöd åt innovativa åtgärder inom området hållbar stadsutveckling. Inom detta ramverk har den Europeiska kommissionen startat UIA-initiativet för att kartlägga och pröva nya lösningar som är inriktade mot frågor som rör hållbar stadsutveckling och som är av vikt på EU-nivå.

UIA-initiativets huvudsyfte är därmed att ge stadsmyndigheterna i Europa utrymme och resurser till att testa djärva och oprövade idéer som är inriktade mot sammanlänkade utmaningar och pröva hur dessa idéer fungerar i den komplexa verkligheten. För att projekten skall kunna beviljas stöd skall de vara innovativa, av god kvalitet, utformade och genomförda med hjälp av deltagande huvudintressenter, resultatnriktade och överförbara.

Stadsmyndigheterna borde ta tillvara tillfället som erbjuds genom UIA-initiativet att gå från "normala projekt" (som skulle kunna finansieras med "traditionell" finansiering, inklusive vanliga ERUF-program) och ta risken att omvandla ambitiösa och kreativa idéer till prototyper som kan testas i verkliga stadsmiljöer. UIA kan med andra ord stödja pilotprojekt som är alltför riskabla för att kunna finansieras genom traditionella finansieringskällor, förutsatt att de är mycket innovativa och experimentella.

ERUF-budgeten för UIA-initiativet uppgår till omkring 372 miljoner EUR.

UIA-projekten kommer att väljas ut utifrån årliga förslagsförfrågningar från år 2015 till 2020 med ett eller flera teman, vilka föreslås av kommissionen. Var och en av åtgärderna kan erhålla upp till 5 miljoner EUR genom samfinansiering med ERUF. Projektgenomförandet bör ske inom en period på högst 4 år². Det finns inget idealiskt belopp för UIA:s projektbudgetar. Sannolikheten för att små projekt ska väljas ut (d.v.s. mindre än 1 miljon EUR från ERUF) kan emellertid vara lägre, eftersom man kan få svårigheter med att visa att åtgärderna är tillräckligt omfattande för att det ska gå att dra meningsfulla slutsatser av dem. Projekt som inbegriper betydande investeringar, särskilt i slutet av genomförandeperioden, bör däremot kunna visa att kostnaden är berättigad och anpassad i förhållande till ändamålet.

¹ Europeiska regionala utvecklingsfondens förordning (EU) nr 1301/2013: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV-EN/TXT/?uri=CELEX:32013R1301&from=SV>

² I exceptionella och välgrundade fall kan projekten förlängas med maximalt 1 år.

UIA-initiativet är ett EU-instrument och hanteras av Europeiska kommissionens generaldirektorat för regional- och stadspolitik genom indirekt förvaltning. För initiativets genomförande har kommissionen utsett regionen Hauts-de-France³ som anförtrött uppdragsväsen. Ett permanent sekretariat har inrättats för att leda och förvalta initiativet⁴.

Med denna kravspecifikation inbjuder det anförtrödda uppdragsväsendet stödberättigade myndigheter att lämna in projektförslag inom ramen för den tredje förslagsförfrågan. En riktgivande budget på mellan 80–100 miljoner EUR har anslagits till denna förslagsförfrågan.

Detta dokument anger de krav och förfaranden som måste följas för den tredje förslagsförfrågan. Det bör läsas tillsammans med UIA Guidance och Guidance for the Application Form, vilka publicerats på UIA:s webbplats och uppdaterats inom ramen för denna tredje förslagsförfrågan.

2. Stödberättigade myndigheter – Vem kan ansöka

Artikel 2 i UIA slår fast att följande myndigheter kan ansöka om att få stöd för att genomföra UIA-projekt:

- En stadsmyndighet för en lokal administrativ enhet, som enligt graden av urbanisering kan definieras som stad eller förort och som har minst 50 000 invånare
- En sammanslutning eller gruppering av stadsmyndigheter för lokala administrativa enheter, som enligt graden av urbanisering kan definieras som stad eller förort och som har minst 50 000 invånare; det kan röra sig om en gränsöverskridande sammanslutning eller gruppering och om sammanslutningar eller grupperingar i olika regioner och/eller medlemsstater

Endast stödberättigade stadsmyndigheter enligt definitionen i artikel 2 i lagen om delegerade akter kan lämna in en ansökan inom ramen för UIA:s förslagsförfrågan.

³ Före detta region Nord-Pas de Calais

⁴ Information om och kontaktuppgifter till det permanenta sekretariatet kan hittas här: <http://www.uia-initiative.eu/en/about-us/meet-team>

Definitionen av begreppet "lokal administrativ enhet" och klassificeringen av "graden av urbanisering"⁵ samt uppgifter om invånarantal baseras på uppgifter från Eurostat i jämförelsetabellen **Correspondence table LAU2-NUTS2010, EU28 (2012)**⁶. Denna tabell kommer att användas av UIA:s permanenta sekretariat som dess huvudsakliga referensdokumentet för urvalskontroll. Sökanden uppmanas att kontrollera sin behörighet i jämförelsetabellen och uppge vilka lokala administrativa enheter som ligger inom deras administrativa gränser tillsammans med uppgifter om invånarantal.

Mer specificerade uppgifter om stödberättigade stadsmyndigheter finns i följande avsnitt.

2.1 Stödberättigade sökanden i första kategorin är:

- Kommuner/kommunfullmäktige vars administrativa gränser motsvarar en enda lokal administrativ enhet. I det här fallet skall en lokal administrativ enhet klassificeras som stad eller förort enligt graden av urbanisering (kod 1 och/eller 2 i jämförelsetabellen – kolumnen "Degree of Urbanisation") och ha minst 50 000 invånare
- Kommuner/kommunfullmäktige vars administrativa gränser omfattar flera lokala administrativa enheter. Det här gäller för kommuner/kommunfullmäktige i Portugal, Storbritannien, Irland, Grekland, Malta och Lettland, där Eurostats definition av en lokal administrativ enhet inte motsvarar kommun/kommunfullmäktige, utan stadsdel (församling) eller statistiska enheter (valdistrikt). I det här fallet kan kommunen/kommunfullmäktige vara stödberättigade endast om den har totalt 50 000 invånare och om majoriteten (minst 50 %) av invånarna bor i lokala administrativa enheter som enligt graden av urbanisering kan klassificeras som stad eller förort (kod 1 och/eller 2 i jämförelsetabellen – kolumnen "Degree of Urbanisation")
- Organiserade agglomerationer, vilka är en sammanslutning/gruppering av stadsmyndigheter, och som uppfyller följande kriterier:

⁵ Definitionerna av "lokal administrativ enhet" och "graden av urbanisering" finns här:

<http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/local-administrative-units> ; http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:Degree_of_urbanisation

⁶ Jämförelsetabellen LAU2-NUTS2010, EU28 (2012) kan laddas ner här: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/local-administrative-units>

- Att vara officiellt erkänd som en lokal myndighetsnivå (till skillnad från regional och provinsiell nivå) i enlighet med den nationella lagstiftningen med skyldighet för kommuner/kommunfullmäktige att delta i den högre/regionala organisationen (därmed är inte sammanslutningar som är sammansatta på frivillig basis för ett specifikt syfte och/eller med begränsad varaktighet inbegripna i den här kategorin)
- Att endast bestå av kommuner/kommunfullmäktige (därmed är inte sammanslutningar bestående av andra institutioner som universitet, handelskammare etc. inbegripna i den här kategorin)
- Att ha specifika kompetenser, fastställda genom nationell lagstiftning, delegerade av de medverkande kommunerna till politiska områden som är relevanta för UIA-projektet. Sammanslutningar ombeds att inkomma med exakta hänvisningar till den nationella lagstiftningen. Organiserade agglomerationer skall ha exklusiv kompetens för utformningen och genomförandet inom de politiska områden som är relevanta för UIA projektet
- Att ha en bestämd politisk (med indirekt representation av de medverkande kommunerna) och administrativ (särskilt utsedd personal) struktur

Exempel på organiserade agglomerationer inom ramen för UIA-initiativet är:

- Frankrike: Métropoles, Communautés Urbaines, Communautés d'Agglomération och Communautés de Communes
- Italien: Città Metropolitane och Unione di Comuni
- Tyskland: Landkreis
- Spanien: Mancomunidades och Àrea Metropolitana Barcelona
- Storbritannien: Combined Authorities
- Portugal: Comunidades Intermunicipais (CIMS)

Europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS), vars partnerskap endast består av stadsmyndigheter (enligt definitionen ovanför), vilka besitter specifika kompetenser beträffande policyutformning och policygenomförande relevanta för UIA-förfrågan, betraktas som organiserade agglomerationer och kan därför ansöka som huvudansvarig eller medverkande stadsmyndighet inom ramen för UIA:s förslagsförfrågan. EGTS:er, där partnerskapen inbegriper andra organisationer (t.ex. medlemsstater, regionala myndigheter, sammanslutningar, universitet etc.) betraktas inte som organiserade agglomerationer och kan inte ansöka som huvudansvariga eller medverkande

stadsmyndigheter, men de kan ansluta sig som leverantörspartner till ett förslag som inlämnas av en stödberättigad stadsmyndighet.

Inom ramen för UIA-initiativet betraktas organiserade agglomerationer som en enskild stadsmyndighet som representerar alla medverkande kommuner/kommunfullmäktige. Därför skall ett projektförslag som lämnas in av en organiserad agglomeration betraktas som en huvudansvarig stadsmyndighet.

För att verifiera att den organiserade agglomerationen är stödberättigad kommer det permanenta sekretariatet kontrollera att antalet invånare är minst 50 000 och att majoriteten (mer än 50 %) av invånarna bor i lokala administrativa enheter i agglomerationen som enligt graden av urbanisering kan klassificeras som stad eller förort.

2.2 Stödberättigade sökanden i den andra kategorin är sammanslutningar/grupperingar av stadsmyndigheter som inte uppbär juridisk status som organiserade agglomerationer.

Sammanslutningar av lokala myndigheter (nationella/regionala sammanslutningar av stadsmyndigheter, territoriella pakter, utvecklingsområden etc.) liksom individuella stadsmyndigheter utan formella samarbetsavtal, men som vill delta i ansökan inom ramen för UIA-initiativet, kan inte söka som en enskild stadsmyndighet.

De skall utse en huvudansvarig stadsmyndighet bland de medverkande kommunerna/kommunfullmäktige och notera de andra som medverkande stadsmyndigheter.

För att vara stödberättigad måste alla medverkande stadsmyndigheter (huvudansvariga och medverkande) vara erkända som lokala administrativa enheter, där var och en enligt graden av urbanisering kan klassificeras som stad eller förort. I de fall en stadsmyndighets administrativa gränser omfattar mer än en lokal administrativ enhet skall samma regler för definition av graden av urbanisering tillämpas som finns beskrivna under punkt a.2 i detta avsnitt.

Förhållandet mellan den huvudansvariga och de medverkande stadsmyndigheterna behöver inte formaliseras vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan. Om förslagsförfrågan blir godkänd och beviljas stöd, kommer UIA:s permanenta sekretariat förse den huvudansvariga stadsmyndigheten

med en mall för ett partnerskapsavtal, som ska undertecknas av alla medverkande parter (medverkande stadsmyndigheter och leverantörspartner) under genomförandefasens första månad.

Mer information om de sökande huvudansvariga och medverkande stadsmyndigheternas (och leverantörspartnerernas) roller och ansvarsområden finns under avsnitt 5.1 i denna kravspecifikation samt i avsnitt 2.1 i UIA Guidance.

Tidigare erfarenheter visar att enskilda projekt som genomförts av sammanslutningar eller grupperingar av städer utan juridisk status i form av organiserad agglomeration, som bestått av fler än tre stadsmyndigheter (huvudansvariga och medverkande stadsmyndigheter) och som inte varit geografiskt sammanhängande, riskerar att tappa sammanhållningen och får svårt att åstadkomma meningsfulla resultat. Därför rekommenderas att sökande sammanslutningar och/eller grupperingar av stadsmyndigheter (som inte uppbär status som organiserad agglomeration) är geografiskt sammanhängande och försöker begränsa antalet medverkande stadsmyndigheter.

2.3 Gemensamma krav för stödberättigade stadsmyndigheter

Utöver ovannämnda principer för varje specifik kategori av stödberättigade stadsmyndigheter skall följande principer tillämpas på alla stödberättigade stadsmyndigheter inom ramen för UIA-initiativet:

- Samtliga stadsmyndigheter måste vara belägna inom EU:s medlemsstater
- Endast stödberättigade stadsmyndigheter enligt definitionen ovan kan lämna in en ansökan inom ramen för UIA:s förslagsförfrågan. En ansökan som lämnas in av en leverantörspartner kommer förklaras ogiltig
- Stadsmyndigheter (enligt definitionen ovan) kan endast anges som huvudansvarig och/eller medverkande stadsmyndighet i ett projektförslag. Kategorin "Leverantörspartner" är reserverad endast för institutioner och/eller organisationer som inte är erkända som stadsmyndigheter inom ramen för UIA-initiativet
- En stadsmyndighet eller organiserad agglomeration kan bara medverka i ett projektförslag inom ramen för varje förslagsförfrågan (även om dessa projektförslag lämnas in under olika teman i samma förslagsförfrågan). Regeln gäller också för de medverkande stadsmyndigheterna (en kommun kan bara delta i ett projektförslag, antingen som huvudansvarig eller som medverkande stadsmyndighet).

- Stadsmyndigheter som redan stöds i ett godkänt projekt inom UIA-initiativet inom ramen för en tidigare förslagsförfrågan kan inte lämna in en ny ansökan med samma tema så länge som initiativet varar.

Agenturer och företag (t.ex. inom områden som energi-/avfallshantering, ekonomisk utveckling, turistisk marknadsföring etc.) som helt eller delvis ägs av kommunen/kommunfullmäktige betraktas inte som lokala administrativa enheter och kan därför inte erkännas som stödberättigade stadsmyndigheter. Trots det kan dessa organisationer medverka i partnerskapet som leverantörspartner (mer information om leverantörspartnarnas roller och ansvarsområden finns i avsnitt 5.1 i denna kravspecifikation, samt i avsnitt 2.1 i UIA Guidance).

Som angivits i de föregående punkterna kommer UIA:s permanenta sekretariat använda jämförelsetabellen **LAU2-NUTS2010, EU28 (2012)** som främsta verktyg för att kontrollera att sökandena uppfyller kriterierna. Sökandena rekommenderas därför starkt att själva kontrollera om de uppfyller kriterierna i tabellen innan de fyller i ansökningsformuläret.

Om det finns luckor, inkonsekvenser eller tvivel rörande tolkningen av uppgifterna i Eurostats tabell, ombeds sökandena kontakta UIA:s permanenta sekretariat innan de fyller i och skickar in ansökningsformuläret.

Om det under urvalskontrollen uppstår osäkerhet kring en sökandes status som stödberättigad, kommer UIA:s permanenta sekretariat ta kontakt med alla berörda parter, inklusive Eurostat, för att fastställa om sökanden är stödberättigad eller ej.

3. Tematisk täckning för den tredje förslagsförfrågan

Kommissionen har beslutat att nära knyta an de teman som stadsmyndigheterna kan inrikta sig mot genom UIA-initiativet med de som fastställts inom ramen för EU:s program för städer.

Närmare bestämt så kommer varje förslagsförfrågan för UIA att fokusera på ett begränsat antal teman.

För den tredje förslagsförfrågan kan sökanden lämna in projektförslag med inriktning mot följande teman:

- Anpassning till klimatförändringar
- Luftkvalitet
- Bostäder
- Arbetstillfällen och kompetens i den lokala ekonomin

Stadsmyndigheter som ansöker inom ramen för UIA:s förslagsförfrågan ombeds att endast välja ett av de föreslagna temana. I ansökningsformuläret har sökandena emellertid möjlighet att uppge kopplingar och externa förhållanden till andra teman och politiska områden, eftersom ett integrerat arbetssätt bör utvecklas för att effektivt ta itu med de utmaningar som identifierats.

Som tidigare angivits önskar kommissionen få se projektförslag som för fram kreativa, innovativa och hållbara lösningar inriktade på de skiftande utmaningar som identifierats. Då UIA även kommer att utgöra en testanläggning för nya idéer siktar kommissionen på att ge stöd åt nya experiment som drar nytta av erfarenheter från skilda ämnesområden. Kommissionen har av denna anledning undvikit att vara onödigt normativ när det gäller beskrivningar av de typer av projektförslag som kommissionen förväntar sig få se.

Projektet som helhet måste emellertid främja ERUF:s tematiska mål och investeringsprioriteringar. Dock kan UIA-projekt som bidrar till de tematiska målen 8–10 (d.v.s. de som är mer socialt inriktade) få stöd, förutsatt att:

- De kunskaper som genereras av projektet som helhet kan anses främja ERUF:s tematiska mål och investeringsprioriteringar; och
- Projektet inte är överdrivet fokuserat på en åtgärd som vanligtvis täcks av ESF

Kom ihåg att under urvalsprocessen och genomförandet av projektförslagen är komplementariteten och synergierna med andra EU-program och politikområden som finansieras av EU, liksom med andra stödda projekt, av största vikt.

Under urvalsprocessen kommer UIA:s urvalskommitté försöka undvika att ge stöd till duplicerade projekt.

Följande avsnitt innehåller detaljerade beskrivningar av de 4 temana för UIA:s tredje förslagsförfrågan.

3.1 ANPASSNING TILL KLIMATFÖRÄNDRINGAR

Övergripande temadefinition och temakontext

Städer är innovations- och tillväxtcentra, och motorerna i den ekonomiska utvecklingen i Europa. Städerna hyser cirka 75 % av befolkningen och förbrukar ungefär 80 % av den energi som produceras i Europa, och förbrukningen väntas öka. Städerna har emellertid en betydande inverkan på klimatförändringarna, och ger upphov till betydande utsläpp av växthusgaser (t.ex. genom energiproduktion, fordon, industri och användning av biomassa). Samtidigt är städerna väldigt sårbara för klimatförändringarnas effekter: hetta, översvämning, vattenbrist och torka kan påverka hälsan, infrastrukturen, lokala ekonomier och stadsbornas livskvalitet. Under de senaste tre årtiondena har de extrema vädersituationerna ökat med 60 % i Europa. Effektiva klimatåtgärder säkerställer inte bara förmågan att stå emot climateffekterna, utan medför även viktiga fördelar för stadsområden i form av livskvalitet, förbättrad folkhälsa, kostnadsbesparingar och jobbskapande.

Betydelse för stadsmyndigheter och deras roll

Förmågan att förbereda sig för och reagera på climateffekterna på lokal nivå är avgörande. Stadsmyndigheterna har en katalysatorroll när det gäller att sammanföra de aktörer som finns inom deras jurisdiktion för att tillsammans utveckla policyer och strategier för territoriell utveckling, även inom ramen för små och avlägsna territorier (t.ex. städer på öar eller i de yttersta regionerna). Stadsmyndigheterna bör ta på sig ledarrollen och ta fram policyer som svarar mot medborgarnas behov samt locka fram investeringar till ekonomisk utveckling.

Utsatthet för klimatförändringar är oftast ett resultat av mänskliga aktiviteter, som bosättning i riskområden eller bristfälligt planerings- eller konstruktionsutförande. När man t.ex. täcker över markytan med bostäder, vägar och parkeringsplatser (hårdgjord mark) ökar solenergiabsorptionen, vilket medför högre temperaturer i städerna (den s.k. "urbana värmeöeffekten"). Samtidigt försämras den naturliga avrinningen, vilket kan leda till översvämningar i städerna, särskilt vid kraftigt regnfall.

Genom lämplig och hållbar stadsplanering kan effekterna av klimatförändringarna minskas, t.ex. genom att använda grön infrastruktur, såsom skogar, parker, våtmarker, gröna väggar och tak. Sådana tillvägagångssätt ger även upphov till andra betydande fördelar, däribland förbättrad luftkvalitet, stöd för biologisk mångfald, förbättrad livskvalitet och arbetstillfällen.

EU stöder städer i denna strävan genom ett flertal ramverk. "En EU-strategi för klimatanpassning" (2013) tillhandhåller ett ramverk för och mekanismer till att förbättra alla aktörers beredskap

beträffande hanteringen av aktuella och framtida effekter av klimatförändringarna. På stadsnivå avser strategin stärka lokala myndigheters förmåga att anpassa sig till klimatförändringarnas oundvikliga effekter. Borgmästarkonventet för klimat och energi tillhandahåller ett ramverk som hjälper till att bygga mer hållbara och motståndskraftiga städer. Konventet bottenar i den viktiga roll som städer och stadsområden har när det gäller att införa klimatavtalet från Paris mot en klimattålig utveckling med låga koldioxidutsläpp.

Det finns många utomordentliga exempel på städer som genomför ambitiösa klimatåtgärder över hela Europa. [Borgmästarkonventet](#) har en samling fallstudier och bästa praxis-exempel på städer och kommuner som genomfört åtgärder för att anpassa sig till och begränsa klimatförändringarna.

Förslag till stadsmyndigheter

Det mest trängande behovet för stadsmyndigheter är att identifiera anpassningslösningar som kombinerar hållbara utvecklingsmetoder med rättvisa och etiskt riktiga resultat.

Stadsmyndigheterna bör utforma lämpliga anpassningsmetoder utifrån vilken typ och grad av skydd som behövs, men även utifrån skyddets karaktär och tidpunkten då skyddet behövs: åtgärderna bör utvidga sitt fokus på anpassning för att bedöma den ökade förståelsen för faktorer som påverkar beslutsfattandet, samt om och hur beslut genomförs. Institutionella, ekonomiska och sociala hinder kopplade till genomförandet av anpassningsåtgärderna (förändringsmotstånd eller social acceptans) ska beaktas. Stadsplanering för förbättrad stadsstyrning bör medverka till att minska ojämlikheter och fattigdom, samtidigt som man stöttar utvecklingen av lämpliga klimat- och markanvändningspolicier.

Utan att vara onödigt normativ gällande de projekt som kan förväntas, uppmanas städer att särskilt överväga följande teman och idéer:

- Innovativa och integrerade analyser av klimatrisk och -sårbarhet, riskhanteringsplaner för översvämning/hetta, förstärkning av städernas motståndsförmåga samt informationsutbyte på regional eller nationell nivå
- Projekt som är inriktade mot innovativa och integrerade naturbaserade vattenhanteringslösningar (översvämningshantering och vattenupptagning) samt utveckling av grön och blå infrastruktur (skogar, parker, våtmarker, gröna väggar/tak, flodslätter)
- Främjande av klimattålig stadsinfrastruktur: förbättrad vattenupptagning, dränering i städer, avloppssystem, byggstandarder

- Projekt som stöder goda styrningsstrukturer, metoder som stärker motståndskraft som kommer nedifrån och upp och förstärkning av motståndsförmågan på grannskaps- och bostadsområdesnivå Fokus på förbättrad samordning, både vertikalt (styrning på flera olika nivåer) och horisontellt (styrning med flera olika intressenter); regional samordning mellan lokala myndigheter för att ta itu med storskaliga eller gränsöverskridande klimatrisker
- Medborgarengagemang/-deltagande i stadsanpassningsprojekt; ökad social medvetenhet om klimatrelaterade risker; utveckla finansieringsmekanismer för att lånefinansiera risksäkrade investeringar

3.2 LUFTKVALITET

Övergripande temadefinition och temakontext

Trots avsevärda framsteg under de senaste årtiondena utgör de omgivande luftföroreningarna fortfarande den främsta miljörelaterade dödsorsaken i EU, och leder alltså till 400 000 dödsfall i förtid varje år i EU på grund av förhöjda nivåer av fina partiklar, kvävedioxid och ozon. Luftföroreningarna fortsätter också att skada ekosystemen då mer än halva EU:s territorium är utsatt för alltför höga kvävenedfallsnivåer (övergödning) och ozonkoncentrationer. Detta orsakar minskad biologisk mångfald, minskade skördar och andra materiella skador.

EU:s miljöpolicy är inriktad mot att utveckla och införa ett politiskt ramverk för ren luft som förstärker de nationella, regionala och lokala policyerna för de aspekter av luftkvalitetsproblemen som medlemsstaterna inte klarar av att hantera kraftfullt och effektivt på egen hand. EU-politiken siktar också på att genomföra unionens internationella åtaganden inom luftföroreningsområdet, och att införa miljöskyddskrav i t.ex. industri-, energi-, transport- och jordbrukssektorn.

Siffror som illustrerar betydelsen av och bakgrunden till de omgivande luftföroreningarna kan hittas på: http://ec.europa.eu/environment/air/cleaner_air/index.html

Partnerskapet för "Luftkvalitet" i EU:s program för städer är riktat mot att förbättra luftkvaliteten i städer och att placera den "hälsosamma staden" högre upp på såväl EU:s som de lokala och nationella agendorna.⁷

Betydelse för stadsmyndigheter och deras roll

⁷ <https://ec.europa.eu/futurium/en/air-quality>

Stadsmyndigheterna är bäst placerade för att införa åtgärder, eftersom de känner till de lokala förhållandena och kontrollerar en rad instrument, som stadsplanering, infrastruktur-/trafikhantering, bygglov, parkeringsbestämmelser etc., vilket gör att de kan styra och främja innovativa lösningar. De kommer vanligtvis ha kontroll över lokala budgetar och anställa den personal som kommer att utföra all implementering och vidta eller driva igenom långsiktiga luftkvalitetsplaner eller åtgärder i händelse av smog.

I många medlemsländer har stadsmyndigheterna antingen ansvaret för att utveckla, genomföra och utvärdera de officiella luftkvalitetsplanerna enligt direktiv 2008/50/EG eller ansvaret för stadens luftkvalitetsplaner som är kopplade till officiella regionala luftkvalitetsplaner enligt direktiv 2008/50/EG. Även om det finns officiella regionala luftkvalitetsplaner fyller ofta städerna en viktig roll, eftersom de tenderar vara det stora ekonomiska centrumet i regionen, med en koncentration av invånare, trafik och industri. Det faktum att de alltför höga halterna av PM och NO₂ fortfarande finns kvar i många städer i flera länder, trots luftkvalitetsinriktade åtgärdsplaner, ger en fingervisning om att innovativa lösningar och förbättrade tillvägagångssätt behövs: bättre inblick i var och när luftföroreningsproblemen kan uppstå samt hur innovativa förslag kan bidra till problemlösningar skulle vara mycket välkommet.

Förslag till stadsmyndigheter

Det bör understrykas att möjligheterna till ett sundare liv och luftkvaliteten i städerna kan förbättras genom att de aktuella utsläppskällorna till luftföroreningarna eller deras föregående beståndsdelar reduceras. Stadens luftkvalitet påverkas inte enbart av dess egna utsläppskällor (d.v.s. trafik, uppvärmning av bostäder, industri), utan även av källor som befinner sig utanför staden. Den här s.k. bakgrundsluften består/påverkas av utsläpp från andra källor än stadens egna, som jordbruk, frakt (inrikes), naturliga källor samt utsläpp från avlägsna områden (städer). Vid beslut om vilken av stadens utsläppskällor som är bäst (mest kostnadseffektiv) att reducera ställs det krav på att det finns bra data om bakgrundskällorna (vilka fastslår bakgrundshalterna och stadens eget bidrag till luftkvaliteten). Dessutom är inte luftföroreningarna i stadsmiljön homogena. I alla stadsmiljöer finns särskilt utsatta platser, vilka kan vara kopplade till olika källor. Högupplöst modellering kan hjälpa till att identifiera de här utsatta platserna och få fram mycket mer exakta och kostnadseffektiva åtgärder, sådana som är mest lämpade för denna mikromiljö.

Vid identifiering av innovativa lösningar anmodas stadsmyndigheterna att ta till sig och bygga vidare på de lärdomar som gjorts och som finns beskrivna i rapporten från Europeiska miljöbyrå⁸ om implementeringen av luftkvalitetsdirektiven i 12 städer och från de projekt som utförts inom ramen för LIFE-programmet⁹.

Utan att vara onödigt normativ gällande de projekt som kan förväntas, uppmanas städer att särskilt överväga följande teman och idéer:

- Utveckla och testa verktyg för att skapa bättre förteckningar över källor till luftföroreningar samt verktyg för högupplöst modellering för att identifiera särskilt utsatta platser för luftföroreningar;
- Främja transportsätt med låga eller obefintliga utsläpp, som omställning till renare bränslen, bättre anslutningar i kollektivtrafiken, instrument för olika transportsätt, innovativa transportalternativ som elcyklar, lastcyklar och bilpooler
- Sund utformning av offentliga miljöer som uppmuntrar till att man cyklar eller promenerar
- Medborgarforskning (mäta luftkvaliteten med små, men tillräckligt korrekta mätton för att framställa ett stort datamaterial beträffande stadens luftkvalitet, och fastställa särskilt utsatta lokala platser)
- Beteendeförändringar och projekt där allmänheten får delta (t.ex. Smarter Labs);
- Naturbaserade lösningar i städer (t.ex. träd och växter för bättre luftkvalitet, där luftkvalitetsförbättringarna är bevisbaserade)
- Innovativa lokala och regionala finansieringsmekanismer (skatter, principen förorenaren betalar etc.) som i högre grad stimulerar invånare och industrier att ta till sig lösningar med låga utsläpp (transporter och bostäder).
- Innovativa metoder som får bort politiska flaskhalsar för att främja införandet av innovationsbaserade lösningar/teknik som förbättrar luftkvaliteten.

3.3 BOSTÄDER

Övergripande temadefinition och temakontext

Bostäder är en avgörande infrastruktur för städers ekonomiska tillväxt och för invånarnas välbefinnande. Trots det saknas lämpliga bostäder av god kvalitet och fortsätter vara ett problem i

⁸ <https://www.eea.europa.eu/publications/air-implementation-pilot-2013>

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/life/publications/lifepublications/lifefocus/documents/airquality.pdf>

de flesta av Europas städer. Under det senaste årtiondet har det skett försämringar när det gäller bostäder till ett rimligt pris, hemlöshet, social polarisering och bostadspolarisering samt uppkomsten av nya typer av bostadsbrister, vilket har blivit ett ökande bekymmer för den offentliga politiken.

Flera policyer på EU-nivå har ett betydande inflytande på bostadsförhållandena och ger stöd till området (t.ex. EU:s socialpolitiska program, energi-, industri- och miljöpolitiken, politiken för regioner och städer, den inre marknaden, statliga stöd). Rättare sagt så tar de nationella regeringarna fram sin egen bostadspolitik. Många står inför liknande utmaningar: hur ska man förnya bostadsbeståndet, hur ska man planera och främja [hållbar utveckling](#), hur ska man hantera den ohämmade stadsutbredningen, hur ska man hjälpa unga och utsatta grupper med bostäder och hur ska man främja energieffektivisering bland fastighetsägare.

2015 bodde 11,3 % av EU-28:s befolkning i hushåll som la mer än 40 % av sin [disponibla inkomst](#) på boendet¹⁰. Nästan 11 % av EU:s befolkning befinner sig i en situation där det egna hushållet inte klarar av att tillfredsställa värma upp den egna bostaden till en kostnad man har råd med. 2012 beräknades den här situationen påverka ungefär 54 miljoner människor i Europa. Problemets omfattning beror på stigande energipriser, låga inkomster och bostäder med låg energieffektivitet, och detta är särskilt vanligt i centrala Östeuropa och i Sydeuropa.¹¹ Produktionen av nya, subventionerade bostäder har minskat mellan 2009 och 2012, samtidigt som antalet hushåll på kölistorna alltjämt ökar: BE 140 000 till 186 000, FR 1,2 till 1,7 miljoner, IT 600 000 till 650 000. Dessutom finns det ett ökande antal hemlösa inom EU.¹²

Betydelse för stadsmyndigheter och deras roll

Bostadspolitiken före den globala finanskrisen ställde städer och lokala myndigheter inför stora utmaningar. Deras finansiering av och ansvar för tillgängliga bostäder har systematiskt avtagit sedan 1980-talet. Som ett resultat av det internationella bostadspolitiksskiftet under senare tid (se UNECE, 2015) vilket har överfört bostadsansvaret från centrala till lokala myndigheter, ombeds städerna nu allt oftare att finansiera, hantera och distribuera bostadstillgångarna. Denna förändring ger städerna möjlighet att ta fram innovativa bostadslösningar som är anpassade efter den verklighet som råder på bostadsmarknaden efter krisen.

¹⁰ Eurostat

¹¹ Energifattigdomen kan tänkas omfatta nästan 11 % av EU:s befolkning, <https://ec.europa.eu/energy/en/news/energy-poverty-may-affect-nearly-11-eu-population>

¹² FEANTSA, den andra översikten om utestängning från bostadsmarknaden i Europa 2017
<http://www.feantsa.org/en/report/2017/03/21/the-second-overview-of-housing-exclusion-in-europe-2017>

Städerna spelar därför en viktig roll när det gäller tillgängliga bostäder och återanpassning, samtidigt som man på ett kreativt sätt arbetar tillsammans med alla de som tillhandahåller bostäder, privata, offentliga och kommunala (erfarenheten visar att om man bara förlitar sig på en sektor som tillhandahåller bostäder så får man begränsade resultat) och främjar hållbar markanvändning.

En av de centrala utmaningarna som städerna uppmanas att ta sig an i spåren av den ekonomiska och finansiella krisen är tillgången på prisrimliga bostäder. I allmänna ordalag saknar städerna prisrimliga och subventionerade bostäder för alla typer av besittningsrätter, medan andra har problem med bostäder som står tomma och förfaller. Exempel på stadsområden som påverkas:

- Storstadsområden med heta bostadsmarknader, där efterfrågan på bostäder ökar, där bostadspriserna är uppblåsta och bostädernas prisrimlighet har sjunkit avsevärt för ett brett spektrum av inkomstgrupper (från de med låga inkomster till de med mellan- och mellanhöga inkomster) med sina skiftande behov.
- Grannskapsområden, i vilka invånarna inte har råd att göra investeringar i och/eller betala kostnaderna för gas, el och värme.
- Krympande städer och områden med låg efterfrågan på bostäder (d.v.s. områden med ett ökande antal lediga och tomma bostäder).

En annan utmaning att ta itu med är de utsatta grupper i samhället som har särskilda svårigheter att få tag i subventionerade och prisrimliga bostäder, som äldre människor, ensamstående föräldrar, människor med funktionshinder, hemlösa, långtidsarbetslösa, ungdomar som skrivits ut från institutionell vård, romer, invandrare etc. Särskilt inom dessa områden bör åtgärderna kopplas ihop med relevanta stödåtgärder (utbildning, hälsa, sociala frågor, sysselsättning, trygghet, desegregation etc.).

Förslag till stadsmyndigheter

Utan att vara onödigt normativ gällande de projekt som kan förväntas, uppmanas städer att särskilt överväga följande teman och idéer:

Med tanke på de bostadsutmaningar som städerna står inför är det viktigt att återupprätta ansvarsfulla system för bostadsproduktion och bostadsanvändning för att hantera problemen med de växande och krympande städerna, samt de eftersatta grannskapsområdena i städerna. Ansvarsfulla bostadssystem ska:

1. medföra ekonomiska fördelar, som
 - ökar bostädernas prisrimlighet

- ökar energieffektiviteten och minskar CO2-utsläppen
 - främjar en effektiv och hållbar användning av mark för bebyggelse och hejdar den ohämmade stadsutbredningen
 - lokala arbetstillfällen
 - innovativa finansieringsförslag genom partnerskap mellan offentliga och privata organisationer
2. begränsa avfallsmängden genom
- effektiv resursanvändning
 - återvinningsbara bostäder
 - återutveckla tidigare exploaterad mark
 - bostadsrenovering
3. främja människovänliga lösningar, som
- bättre tillgång till prisrimliga kvalitetsbostäder och subventionerade bostäder
 - bostadslösningar som är anpassade till livsfaserna
 - speglar de demografiska och sociala trenderna
 - kollektivbostäder
 - desegregation, som överbryggat det sociala och fysiska gapet mellan olika samhällsgrupper
 - förhindrar statusförvandlingsprocessens oavsiktliga effekter (t.ex. vräkningar)
 - ger stöd åt utsatta gruppers särskilda behov.

Städernas inblandning i bostadssystemen främjar bostäder och bebyggda miljöer som är maximalt estetiska och användbara för alla, oavsett ålder, kön, nationalitet eller etnisk bakgrund.

Allmänna principer:

- Gör en bedömning av de specifika, lokala behoven och vidta lämpliga åtgärder.
- Se till att använda ett integrerat tillvägagångssätt, så att åtgärderna kopplas ihop med andra relevanta åtgärder för att uppnå ett bättre resultat totalt sett.
- Åtgärderna får inte ge upphov till diskriminerande eller segregande effekter.
- Reglera aktivt uppfattad konkurrens om marknadsandelar mellan de olika typerna som tillhandahåller bostäder (t.ex. privata och offentliga) för att främja en socialt blandad och besittningsrättsblandad bostadsproduktion och bostadsanvändning.
- Åtgärdernas hållbarhet efter att projektet avslutats ska säkerställas.

- I samband med åtgärder till förmån för utsatta grupper kan invånarna i bostadsområdet få medverka under förberedelserna och utformningen (och genomförandet där det är möjligt) av åtgärden.

3.4 ARBETSTILLFÄLLEN OCH KOMPETENS I DEN LOKALA EKONOMIN

Övergripande temadefinition och temakontext

Att skapa arbetstillfällen är en av EU:s topprioriteringar. Detta är föga överraskande när man betänker att samtidigt som arbetslöshetsnivån har sjunkit under senare tid, så var 19,092 miljoner män och kvinnor arbetslösa i maj 2017. Många av dessa befann sig i åldersgrupper som normalt sett skulle ha varit de mest produktiva och varit delaktiga i ett sunt, välmående samhälle.

Det nya kompetensprogrammet för Europa (2016) upprepar betydelsen av att skapa arbetstillfällen och att arbetskraften i Europa kompetensutvecklas. På samma gång strävar "Den europeiska pelaren för sociala rättigheter (2017)" efter att införa rättvisare arbetsförhållanden och en förstärkt social dimension i de sysselsättningsrelaterade policyerna.

Partnerskapets fokus för "Arbetstillfällen och kompetens i den lokala ekonomin" inom ramen för EU:s program för städer är att främja den lokala ekonomin, genom att öka kapaciteten och kompetensen hos arbetskraften, och genom att tillhandahålla gynnsamma förutsättningar för affärsutveckling och jobbskapande, baserat på de utmärkande lokala särdragen.

Betydelse för stadsmyndigheter och deras roll

Medan EU tar sig ur den ekonomiska krisen steg för steg bör man komma ihåg att mer än två tredjedelar av arbetskraften i EU bor i städer och att stadsagglomerationer är de viktigaste drivkrafterna till innovation, konkurrensförmåga och ekonomisk tillväxt i Europa. Städerna har därför en central roll att spela genom att skapa och upprätthålla de rätta förutsättningarna för de innovativa investeringarna som ska leda till fler och bättre arbeten till invånarna.

Än en gång, de slags projekt som förväntas har inte specificerats i detalj, men det projekt som redan godkänts i UIA:s 1:a förslagsförfrågan och i URBACT-rapporten "More jobs: better cities" kan användas som inspirationskälla, eftersom de anger flera åtgärder som stadsmyndigheter kan vidta för att stimulera tillväxt och skapa fler arbetstillfällen.

Förslag till stadsmyndigheter

Utan att vara onödigt normativ gällande de projekt som kan förväntas, uppmanas städer att överväga de prioriterade temana som identifierats i partnerskapets "[orientation paper](#)" för "Arbetsstillfällen och kompetens i den lokala ekonomin" inom ramen för EU:s program för städer¹³, såväl som följande teman och idéer:

- Stärka lokala distributionskedjor för att stötta den lokala ekonomin för att kunna dra nytta av den lokala marknaden, och spela en aktiv roll i att skapa kontakter mellan lokala företag, deras intressenter och både lokala och bredare marknadsmöjligheter;
- Stötta små och medelstora företag, tillhandahålla innovativa lösningar på deras viktigaste utmaningar och utöka deras sammankoppling med bredare marknader;
- Utveckla en förbättrad entreprenörskultur och främja uppkomsten av innovativa affärsverksamheter och sociala företag genom att stötta förmånliga lokala ekonomiska system, även med hjälp av "företagskuvöser";
- Möjliggöra städernas övergång till nästa ekonomi, som baseras på kunskap, hållbar energi, digitala plattformar samt produktionsformer som är mer lokala och cirkulära;
- Valorisera forskning och utveckling genom att kommersialisera de vetenskapliga forsknings- och utvecklingsresultaten via samverkan mellan entreprenörer och vetenskaps- och forskningsvärlden;
- Sikta mot att skapa en högt kvalificerad arbetsstyrka rustade med lämpliga kompetenser för att skapa bättre produktivitet, kreativitet och innovation;
- Säkerställa inkluderande arbetsmarknader genom att tillhandahålla lika möjligheter för alla, inklusive marginaliserade och utsatta grupper;

Kommissionen tillstår dessutom att städerna behöver hantera sina arbetsmarknader för att säkerställa att efterfrågan (tillgängliga arbeten) stämmer väl överens med tillgången (de människor som vill ha dem) för att kunna dra mesta möjliga nytta av den ekonomiska tillväxten. Höjning av kompetensnivåerna och bättre framförhållning vad gäller arbetsmarknadsbehoven är livsviktigt, eftersom människorna behöver ha de rätta kompetenserna om de skall få någon långvarig anställning av en konkurrenskraftig arbetsgivare. Arbeta tillsammans med utbildningsanstalter för att matcha deras undervisning med framväxande behov på arbetsmarknaden, stimulera efterfrågan på kompetens, arbeta tillsammans med dem och med anställda för att säkerställa att den kompetens som behövs är känd i förväg, samtidigt som investeringar i ny kompetens uppmuntras och även är inslag som kan ingå i de åtgärder som städerna kan vidta.

¹³ <https://ec.europa.eu/futurium/en/content/jobs-and-skills-local-economy-orientation-paper>

4. Finansieringsprincipen

Totalkostnadsprincipen

UIA-initiativet använder sig av totalkostnadsprincipen. Projekten medfinansieras av ERUF med upp till 80 % av de stödberättigade kostnaderna. Samtliga samarbetspartner som tar emot ERUF-stöd måste ordna med offentliga eller privata tillskott för att fullborda sina budgetar (minst 20 %), antingen ta av egna medel eller skaffa från andra källor. Samarbetspartner bidrag kan vara i form av kontanter och/eller i natura. Det bör noteras att obetalt frivilligarbete inte är berättigat till stöd inom UIA-initiativet, medan betald personal bör betraktas som kontanta bidrag.

Utbetalningar från ERUF

UIA:s utbetalningsplan är i huvudsak baserad på principen med förskottsutbetalning från ERUF¹⁴ och också på principen om ersättning för faktiska kostnader (inklusive schablonbelopp):¹⁵

- En första förskottsutbetalning från ERUF, som motsvarar 50 % av ERUF:s anslag, genomförs till (den huvudansvariga) stadsmyndigheten inom 90 dagar efter undertecknandet av anslagskontraktet (och partnerskapsavtalet vid behov). Denna första förskottsutbetalning ska också täcka ett engångsbelopp för beredningskostnaderna (högst 16 000 EUR från ERUF).
- En andra förskottsutbetalning från ERUF, som motsvarar 30 % av ERUF:s anslag, genomförs till (den huvudansvariga) stadsmyndigheten efter att en interimistisk lägesrapport, som ska innehålla granskade projektkostnader, har lämnats in och godkänts av den oberoende revisorn. De redovisade utgifterna måste uppgå till minst 70 % av den första förfinansierade delbetalningen (motsvarande 35 % av projektets totala budget).
- En tredje utbetalning från ERUF som motsvarar maximalt 20 % av ERUF-anslaget (med avdrag för klumpsumman som ska täcka avslutningen av projektet och kunskapsöverföringen) genomförs till (den huvudansvariga) stadsmyndigheten efter att den avslutande lägesrapporten inlämnats och godkänts. Denna rapport, som ska lämnas in senast tre månader efter projektets slutdatum, innefattar de slutliga

¹⁴ Som anges i delegeringsavtalet som undertecknats av Europeiska kommissionen och region Hauts-de-France (före detta region Nord-Pas-de-Calais) år 2015.

¹⁵ Idem

projektkostnaderna och ska ha granskats och godkänts av den oberoende revisorn. Det är viktigt att notera att den tredje utbetalningen inte längre är baserad på principen med förskottsutbetalningar utan på principen av ersättning för faktiska och betalda kostnader. Därför måste projektpartnerna förfinansiera sina utgifter under den sista fasen av projektgenomförandet.

- En slututbetalning från ERUF genomförs till (den huvudansvariga) stadsmyndigheten efter att den kvalitativa slutrapporten godkänts (inlämnad senast ett år efter projektets slutdatum). Utbetalningarna från ERUF uppgår till maximalt 12 000 EUR och omfattar projektavslut och kunskapsöverföring.

5. Projektgenomförande och utveckling

5.1 Partnerskap för Urban Innovative Actions

Endast stödberättigade stadsmyndigheter enligt artikel 2 i UIA:s delegerade akt kan lämna in en ansökan inom ramen för UIA:s förslagsförfrågan.

Inom UIA-projekten förväntas stadsmyndigheterna etablera starka, lokala partnerskap med den rätta blandningen av kompletterande samarbetspartner. Samtliga samarbetspartner måste vara från EU. Ett partnerskap för ett UIA-projekt kan utgöras av en (huvudansvarig) stadsmyndighet, medverkande stadsmyndigheter och leverantörspartner. Den breda gruppen av intressenter är inte del av projektpartnerskapet men bör ändå vara involverade i projektet.

- **Stadsmyndighet (eller huvudansvarig stadsmyndighet om förslag inlämnats av flera stadsmyndigheter):** UIA-initiativet arbetar på basis av att en stadsmyndighet är ansvarig för genomförandet och ledningen av hela projektet. Den huvudansvariga stadsmyndigheten undertecknar anslagskontraktet med det anförtrödda uppdragsväsendet och tar emot utbetalningarna från ERUF som ska distribueras till övriga partner (medverkande och /eller leverantörspartner) enligt deras specifika roller och ansvar (och tillhörande budget). Vad organiserade agglomerationer beträffar skall institutionen, och alla de andra stadsmyndigheterna i agglomerationen, betraktas som en enda stadsmyndighet och anges som den huvudansvariga stadsmyndigheten inom ramen för UIA-projektet.
- **Medverkande stadsmyndigheter:** Alla sammanslutningar av stadsmyndigheter (nationella/regionala sammanslutningar av stadsmyndigheter, territoriella pakter, utvecklingsområden etc.) utan juridisk status som organiserad agglomeration, liksom

individuella stadsmyndigheter utan formella samarbetsavtal men som vill delta i ansökan inom ramen för UIA-initiativet, skall uppge en lokal administrativ enhet som huvudansvarig stadsmyndighet och de andra lokala administrativa enheterna som medverkande stadsmyndigheter. De medverkande stadsmyndigheterna kommer att ansvara för att specifika åtgärder utförs samt att leverabler/utfall produceras. Medverkande stadsmyndigheter kommer att få en del av projektbudgeten och ska rapportera vilka kostnader som uppkommit på grund av dessa åtgärder. Detaljerad information om de medverkande stadsmyndigheterna (inklusive juridisk status, erfarenheter och kompetenser, kontaktpersoner etc.) skall lämnas i ansökan.

- **Leverantörspartner:** institutioner, agenturer, organisationer, samarbetspartner från den privata sektorn, sammanslutningar som kommer spela en aktiv roll i projektgenomförandet. Stadsmyndigheterna bör välja sina leverantörspartner med hänsyn till principerna gällande insyn och likabehandling. De kommer att få ansvara för att specifika åtgärder utförs samt att relaterade leverabler/utfall produceras. Notera att endast de organisationer som är juridiska personer har rätt att delta i projekten som leverantörspartner. Konsultföretag vars huvudsysselsättning är att utveckla och leda europeiska projekt äger inte rätt att delta i projekten som leverantörspartner.
- **En bredare grupp av intressenter** bör också vara delaktiga i projektutformningen och projektgenomförandet. Gruppen kan bestå av institutioner, agenturer, organisationer och föreningar. Dessa kommer inte vara direkt deltagande (och därför inte ha en särskild budget för genomförandet) men anses relevanta för att säkerställa ett smidigt och effektivt genomförande såväl som för ett delat ägarskap av projektet.

Detaljerad information om stadsmyndigheternas (och de medverkande stadsmyndigheterna om det är relevant) och leverantörspartnerns roller och ansvarsområden finns i avsnitt 2.1 i UIA Guidance.

Projektåtgärder

Åtgärder inom ramen för UIA-projekten skall organiseras med utgångspunkt i arbetspaketen och skall främja ett eller flera av ERUF:s tematiska mål och relaterade investeringsprioriteringar i enlighet med första paragrafen i artikel 9 CPR¹⁶ i ESI och i artikel 5 i ERUF.

Olika typer av arbetspaket bör användas för detta ändamål och listas nedan:

- Förberedelsepaketet
- Projektadministrationspaketet
- Kommunikationspaketet
- Genomförandepaketet
- Investeringspaketet

Förutom investeringspaketet är alla andra arbetspaket obligatoriska för UIA:s projektansökningar.

Varje projekt kommer ha tillgång till en UIA-expert som skall:

- ge rådgivning och vägledning fortlöpande beträffande åtgärden, särskilt vad gäller det innovativa inslaget
- ge hjälp med att utarbeta dokumentation och utfall, som sedan kommer att fångas upp och spridas ut i form av lärdomar, god praxis etc. till den breda allmänheten
- säkerställa att åtgärden håller rätt kurs och ligger i linje med det överenskomna förslaget

Kostnaderna för UIA-experterna (inklusive resor och logi) kommer att ersättas av UIA-initiativet.

Mer information om hur arbetspaketen för ett UIA-projekt är strukturerade, liksom UIA-experternas roller och uppgifter, finns i UIA Guidance.

5.3 Budgetposter och stödberättigade kostnader

Alla kostnader som är kopplade till UIA-projektens genomförande skall uppfylla bestämmelserna i UIA Guidance (se avsnitt 4.2) för att vara stödberättigade och skall budgeteras i lämpliga budgetposter:

- Personal

¹⁶ Förordningen om gemensamma bestämmelser (EU) nr 1303/2013:
<http://eurlex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/?uri=celex:32013R1303>

- Kontor och administration
- Resor och logi
- Extern expertis och tjänster
- Utrustning
- Infrastrukturs- samt bygg- och anläggningsarbeten

6. Ansökningsprocessen

Ansökningspaketet för UIA:s tredje förslagsförfrågan innehåller följande:

- Den här kravspecifikationen (finns tillgänglig på alla EU-språk)
- Teknisk vägledning för UIA:s Electronic Exchange Platform (EEP)
- Detaljerade instruktioner för att fylla i ansökningsformuläret (tillgänglig online på alla EU-språk inom EEP-systemet)

En gällande version av ansökningsformuläret och bekräftelsedokumentet erbjuds också som hjälp i ansökningsprocessen (Word-dokumentet är endast tillgängligt på engelska)

UIA Guidance (finns endast tillgänglig på engelska) måste dessutom användas i stor utsträckning när det gäller initiativets övergripande bestämmelser.

All dokumentation finns på UIA:s webbplats.

Ansökningsprocessen är till 100 % pappersfri genom användningen av UIA:s Electronic Exchange Platform (EEP). **Ansökan består av ett ansökningsformulär samt ett inskannat, undertecknat bekräftelsedokument.**

En bilaga kan också laddas upp och bifogas ansökningsformuläret. Det kan vara en karta över åtgärdsområdet, diagram, infografik etc. Filtyp och filstorlek är specificerade i EEP. Sökanden kommer att kunna lämna in en ansökan via EEP senast en månad före sista inlämningsdag. Uppgifter om när plattformen (EEP) finns tillgänglig kommer att presenteras på UIA webbplats.

Vi rekommenderar starkt att sökandena fyller i ansökningsformuläret på vårdad engelska, även om det också kan lämnas in på något av de andra officiella EU-språken.

Notera att de strategiska och operationella bedömningarna av de inlämnade ansökningsformulären kommer att genomföras utifrån den engelska versionen (formulären översätts till engelska av

externa tjänsteleverantörer som erhåller uppdragen från det permanenta sekretariatet då ansökningsformulären lämnats in på ett annat språk). Översättningens kvalitet garanteras inte av det permanenta sekretariatet och är på sökandenas egen risk. Dessutom måste anslagskontraktet, projektadministrationen, den formella rapporteringen, avgörande leverabler och all kommunikation med det anförtrodda uppdragsväsendet och det permanenta sekretariatet vara på engelska.

Slutdatum för inlämning av ansökningsformuläret och bekräftelsedokumentet är 30/03 2018 kl. 14.00 CET.

7. Urvalsprocessen

Efter inlämningen kommer ansökningarna genomgå en urvalsprocess som är ordnad i följande steg:

1. Urvalskontroll
2. Strategisk bedömning
3. Operationell bedömning

7.1 Urvalskontroll

När ansökningstiden gått ut genomför det permanenta sekretariatet en bedömning av hur väl de mottagna ansökningsformulären uppfyller de formella kriterierna för stödberättigande. Målet med urvalskontrollen är att:

- Kontrollera att de mottagna ansökningarna och deras bilagor uppfyller de formella kriterierna.
- Undvika ytterligare bedömning av ogiltiga ansökningar
- Säkerställa jämlik behandling av samtliga förslag som skall väljas ut för finansiering

Följande är UIA:s kriterier för stödberättigade:

1. Att ansökningsformuläret skickats in elektroniskt via EEP innan tidsfristen, som den angivits i förslagsförfrågans kravspecifikation, löpt ut
 2. Att ansökningsformuläret är fullständigt ifyllt
 3. Att sökanden är en stadsmyndighet för en lokal administrativ enhet, som enligt graden av urbanisering kan definieras som stad eller förort och som har minst 50 000 invånare
- ELLER**

Att sökanden är en sammanslutning eller gruppering av stadsmyndigheter med juridisk status som organiserad agglomeration bestående av lokala administrativa enheter där majoriteten (minst 51 %) av invånarna bor i en lokal administrativ enhet, som enligt graden av urbanisering kan definieras som stad eller förort och som har minst 50 000 invånare

ELLER

Att sökanden är en sammanslutning eller en gruppering av stadsmyndigheter som inte uppbär juridisk status som organiserad agglomeration där alla medverkande stadsmyndigheter (huvudansvarig och medverkande stadsmyndigheter) är lokala administrativa enheter som enligt graden av urbanisering kan definieras som stad eller förort och som har en total, sammanlagd befolkningsmängd (huvudansvarig plus medverkande stadsmyndigheter) på minst 50 000 invånare

4. Att i de fall en sammanslutning eller gruppering utan juridisk status som organiserad agglomeration ansöker, måste en huvudansvarig stadsmyndighet och de medverkande stadsmyndigheterna stå med i ansökningsformuläret
5. Att tidsbegränsningarna respekteras: att projektets slutdatum tar hänsyn till de krav som ställs i förfrågan och i initiativet
6. Att kraven på maximal budget samt medfinansieringsprincipen respekteras
7. Att alla inblandade partner (huvudansvarig stadsmyndighet, medverkande stadsmyndigheter och leverantörspartner) är från EU:s medlemsstater
8. Att sökande stadsmyndigheter (huvudansvariga och/eller medverkande) är inblandade i endast ett projekt inom ramen för samma förslagsförfrågan.
9. Att sökande stadsmyndigheter (huvudansvariga och/eller medverkande stadsmyndigheter) inte valts ut och finansierats på samma tema i en tidigare förslagsförfrågan inom UIA-initiativet
10. Att bekräftelsedokumentet, som vederbörligen undertecknats av (den huvudansvariga) stadsmyndighetens juridiska företrädare, laddas upp i EEP-systemet innan tidsfristen löper ut.

Om inte samtliga krav som angivits ovanför är uppfyllda kommer ansökan anses ogiltig och ingen ytterligare bedömning kommer att göras.

7.2 Strategisk bedömning

Ansökningar som förklarats vara stödberättigade kommer att få genomgå en strategisk bedömning som genomförs av en extern expertpanel. Den strategiska bedömningen står för 80 % av projektbedömningens totala viktning och består av följande kriterier:

- Innovationskraft (viktning 40 %) – I vilken utsträckning kan sökanden visa att projektförslaget är nytt (inte har testats och implementerats i det avsedda stadsområdet tidigare eller någon annanstans inom EU) och har god potential att skapa mervärde?
- Partnerskap (viktning 15 %) – I vilken utsträckning har deltagandet av de viktigaste intressenterna (medverkande stadsmyndigheter om några, leverantörspartner och bredare grupp av intressenter) för betydelse för projektgenomförandet?
- Mätbarhet (viktning 15 % vikt) - I vilken utsträckning kommer projektet leverera mätbara resultat?
- Överförbarhet (viktning 10 %) – I vilken utsträckning kommer projektet vara överförbart till andra stadsområden i Europa?

De indikativa bedömningsfrågorna för varje kriterium presenteras i avsnitt 3.2.2 i UIA Guidance.

Panelen med externa experter kommer även att kontrollera att projekten bidrar till de tematiska målen för ESI-fonder och den gemensamma strategiska ramen enligt första paragrafen i artikel 9 i CPR, och att de föreslår integrerade svar på de utmaningar som identifierats och är i linje med principerna för hållbar utveckling i städerna. Kommissionen och det anförtrödda uppdragsväsendet kan besluta att inte välja ett projekt på grund av brist på bidrag om dessa inte är uppfyllda.

Till följd av den strategiska bedömningen genomför den externa expertpanelen en utvärdering av ansökningarna och rangordnar dem. Enligt en överenskommelse med kommissionen så kommer ansökningar som får ett resultat över ett visst tröskelvärde att gå vidare till en operationell bedömning. Sökanden kommer meddelas i slutet av den strategiska bedömningsprocessen om beslutet (om de går vidare eller inte).

7.3 Operationell bedömning

Den operationella bedömningen genomförs av det permanenta sekretariatet och står för 20 % av projektbedömningens totala viktning.

Huvudsyftet med den operationella bedömningen är att bedöma förslagets kvalitet (inklusive projektets berättigande, genomförbarhet, följdriktighet och överensstämmelse med arbetsplanen, de föreslagna ledningsstrukturernas kvalitet, budgetens överensstämmelse och proportionalitet, de föreslagna kommunikationsåtgärdernas kvalitet).

De indikativa bedömningsfrågorna för kriteriet "Kvalitet" presenteras i avsnitt 3.2.3 i UIA Guidance.

Efter den operationella bedömningen kommer en urvalskommitté, som består av det anförtrödda uppdragsväsendet och kommissionen, att ha ett möte för att genomföra det slutgiltiga urvalet. Kommissionen tillhandahåller den slutgiltiga överenskommelsen i vilken projekten valts ut. Sökanden kommer meddelas i slutet av den strategiska bedömningsprocessen om beslutet.

7.4 Poängbedömningssystem

En poäng mellan 1 och 5 kommer tilldelas varje viktat kriterium, vilket kommer göra att varje projekt får en genomsnittlig totalpoäng.

Detaljerad information om poängbedömningssystemet finns i avsnitt 3.2.4 i UIA Guidance.

Poängsystemet kommer att tillämpas med hänsyn till inte bara projektförslagens specifika förtjänster utan också i en anda av konkurrens mellan de övriga projekten som inlämnats inom ramen för samma förslagsförfrågan. Av den anledningen kommer sökanden med projektförslag som inte kommit med till slutomgången för den strategiska bedömningsprocessen, eller som inte blivit slutligt godkända, inte få veta poängresultatet utan bara få en utförlig kommentar för alla kriterier som bedömts.

8. Offentlig upphandling, revision och statligt stöd

De projektpartner som uppfyller definitionen på upphandlande myndighet, i enlighet med relevant nationell lagstiftning för upphandling, måste följa tillämpliga bestämmelser för offentlig upphandling.

Uttalade projektkostnader måste granskas av en oberoende revisor. Det oberoende revisionsutlåtandet måste omfatta lagligheten och riktigheten beträffande uttalade kostnader, leveranser av produkter och tjänster, uttalade kostnaders lämplighet samt utgifternas och

förfaringssättens överensstämmelse med gemenskapens föreskrifter och nationella bestämmelser. Eftersom den oberoende revisorn utses och avlönas av UIA-initiativet ska inte projektpartnerskapet ta med den uppskattade kostnaden för revisorn när projektbudgeten fastställs.

För att bibehålla en rättvis spelplan för alla företag på den inre marknaden, måste alla godkända projekt följa bestämmelserna för statligt stöd för att säkerställa effektiviteten i de offentliga utgifterna och undvika snedvridningar på marknaden såsom undanträngning av privat finansiering, skapandet av ineffektiva marknadsstrukturer eller bevarandet av ineffektiva företag.¹⁷ Försiktighetsåtgärder bör vidtas för att säkerställa att finansieringen av ett UIA-projekt inte snedvrider konkurrensen och inte heller leder till störningar på marknaden utan mycket goda skäl. Europeiska kommissionen förväntar sig som regel att de flesta av de projekt som skall finansieras under denna förslagsförfrågan inte inbegriper några finansiella åtgärder eller kommer ha någon, eller mycket begränsad, effekt på handeln mellan medlemsstaterna.

Europeiska kommissionen finansierar UIA-initiativet via den europeiska regionala utvecklingsfonden (upp till 80 % av projektkostnaderna) via indirekt förvaltning. Eftersom UIA finansierar upp till 80 % av projektet är en konsistenskontroll nödvändig för att säkerställa att statligt stöd kommer den inre marknaden till godo. Med tanke på UIA:s innovativa och öppna karaktär som arbetar på grundval av förslagsförfrågningar för projekt som lyfter fram kreativa lösningar och de allmänna teman som valts ut för förslagen, förefaller det som att det statliga stödet som kan ges till ett individuellt åtagande i ett enskilt projekt bör begränsas till maximalt 500 000 EUR av det totala UIA-anslaget, för att säkerställa att den snedvridande effekten av EU:s budgetresurser begränsas.

Den återstående delen (minst 20 % av projektkostnaderna) kan täckas av antingen privata eller offentliga medel. När sådana bidrag kommer från privata källor faller de utanför bestämmelserna om statligt stöd. Men i de fall det finns bidrag från allmänna medel från en medlemsstat till projekt som involverar "ekonomiska aktiviteter", d.v.s. erbjuder varor och tjänster på marknaden, ska sådana projekt utformas på sådant sätt att alla offentliga bidrag överensstämmer med reglerna för statligt stöd på alla nivåer, vare sig det är på projektets eller anläggningens ägarnivå, konstruktörsnivå och/eller operatörsnivå. I sådana fall bör offentlig finansiering vara i linje med kraven i de-minimis-regeln eller med villkoren som anges i den allmänna gruppundantagsförordningen eller bestämmelsen om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (SGEI).

¹⁷ För ytterligare vägledning om statligt stöd, se kommissionens tillkännagivande om statligt stöd i artikel 107(1) TFEU ('NOA'), publicerat på: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719\(05\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719(05)&from=EN).

Detaljerad information om offentlig upphandling och statligt stöd finns i avsnitt 4.4.6 och 4.4.7 i UIA Guidance.

9. Hur man får hjälp

Det permanenta sekretariatets personal kommer att vara redo att hjälpa sökandena med alla de tekniska frågor som man kan tänkas ha i samband med förslagsförfrågan. Kontaktuppgifter finns på UIA:s webbplats.

Det permanenta sekretariatet kommer även anordna fyra ansökningsseminarier i olika städer runtom i Europa. Tid och plats för ansökningsseminarierna finns under "Events" på UIA:s webbplats.

Dessutom kommer webbseminarier ordnas runt olika aspekter av projektet utveckling och inlämning. Datum och ämne för webbseminarierna finns i avsnittet "Events" på UIA:s webbplats.

10. Viktiga datum

- 15/12 2017 – Tredje förslagsförfrågan lanseras
- 01/2018 – 02/2018 – Seminarier och webbseminarier för sökanden
- 30/03 2018 – Sista inlämningsdag för ansökningsformulären
- 10/2018 – Preliminärt datum för det slutgiltiga beslutet för godkännande av projekt
- 11/2018 – Preliminärt startdatum för godkända projekt

Vi ser fram emot att få läsa era projektförslag inom kort!